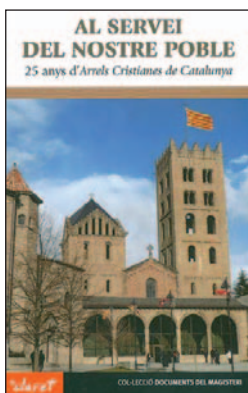

PARAULA I VIDA

Al servei del nostre poble

«**A**l servei del nostre poble» és el títol del document que els Bisbes de Catalunya acabem de fer públic amb motiu dels 25 anys d'*Arrels cristianes de Catalunya*, i que serà presentat aquesta setmana de forma pública i oficial. Aquest nou document tracta en cinc capítols sobre la valoració de la nostra identitat col·lectiva, la contribució del cristianisme i de l'Església, el testimoni d'Antoni Gaudí i «La Sagrada Família», la fe cristiana i la reflexió molt actual sobre vuit reptes del present: la consolidació de la democràcia participativa, la confiança en una laïcitat positiva, la diversitat de valors, d'estils de vida i de creences, el fenomen polièdric de la globalització, els fluxos migratoris, la crisi econòmica tan greu que patim, la família i l'educació, i finalment l'equilibri ecològic amenaçat. I com a missatge conclusiu els Bisbes animem tothom a viure i practicar **l'Evangeli de l'esperança** tan important en aquests moments de crisi econòmica, moral i política. El document està datat el 21 de gener de 2011, festa de St. Fructuós i els seus dos diaques màrtirs a Tarragona.

En complir-se 25 anys del document de l'episcopat català **Arrels cristianes de Catalunya**, els bisbes reafirmem la validesa i actualitat d'aquell missatge i destaquem el triple anunci que s'hi volgué transmetre: l'afirmació i el reconeixement dels elements que identifiquen Catalunya; la constatació de la presència fecunda de la fe cristiana i de l'Església al llarg de tota la història catalana i la formulació del compromís de l'Església a seguir servant la societat catalana, tot reconeixent-ne els canvis profunds, socials i culturals. Alhora, proposem identificar aquells canvis substancials que configuren una situació nova i que exigeixen noves formes d'evangelització.

En parlar de la valoració de la nostra identitat col·lectiva, els Bisbes ratifiquem el que van proposar els nostres predecessors ara fa 25 anys, **manifestem el nostre profund amor pel país i ens posem «al seu servei» perquè sentim la urgència d'anunciar-li la persona de Jesucrist i el seu Regne**. Així mateix, reiterem la crida a projectar aquest amor social en els deures cívics, així com el compromís d'impregnar d'esperit cristià tota acció amb projecció social. S'hi fa un reconeixement de la personalitat i els trets nacionals propis de Catalunya i es defensa la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que ho concretin, mentre es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i recerquin amb paciència la pau i la justícia.

El document valora la contribució del cristianisme i de l'Església envers el país i subratlla que la fe cristiana no ha estat per a la nostra història, ni podrà ser-ho mai, un pur sentiment, ni tampoc una ideologia o un mite, sinó una veritable força transformadora de la persona humana, de la cultura i de la societat. I es proposa com a model el testimoni d'**Antoni Gaudí i el temple de la Sagrada Família**, valorant molt la recent visita del Sant Pare a Barcelona i que ens hagi recordat de nou la centralitat de Jesucrist en la vida de l'Església i del món. L'anhel que travessa tot el breu document dels Bisbes és que la fe en Jesucrist pugui continuar essent per a Catalunya una veritable font de vida, i el compromís que els catòlics continuarem contribuint al bé del país i al servei d'aquest poble.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Podeu trobar íntegre el document en versió catalana i castellana al web www.tarraconense.cat.

Invitació a la Jornada Mundial de la Joventut

► Aquesta foto de joves portant la creu i la icona de la Mare de Déu, símbols de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) que se celebrarà a Madrid el proper mes d'agost, ens serveixen per il·lustrar la notícia que els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola han enviat un missatge d'invitació als joves a la JMJ. Reunits en assemblea plenària, el 2 de març de 2011, varen fer públic aquest missatge de tres folis d'extensió i que té aquests tres apartats, que donen una idea del seu contingut: Viviu amb goig i esperança; Celebreu una autèntica festa de la fe; Manifesteu el rostre de l'Església jove. Els bisbes citen també el missatge que Benet XVI dirigí als joves de tot el món en ocasió de la JMJ de 2011.

GLOSSA

Crec, confio, espero. Endavant!

Un advocat, afectat per una malaltia irreversible, envoltat per la família, rebé la unció dels malalts. En acabar, els lliurà el seu testament espiritual amb el prec que fos llegit en la seva missa exequial. Així es va fer: «En aquest moment, per a mi, allò que era misteri (l'altra vida, Resurrecció, Eucaristia, Trinitat...) ha deixat de ser un acte de fe. Ja és presència, coneixement. En la meua medalla escapulari, hi tinc gravat el lema de la meua vida: "Crec, confio, espero". Crec en Jesús, fill de Déu. Confio en les seves promeses. Espero que em doni la gràcia necessària per gaudir de la vida eterna». «Simó Pere li respongué: Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna, i nosaltres creiem i sabem que tu ets el Sant de Déu» (Jn 6,68-69). «Dono gràcies a la meua família pel suport que m'ha donat en tot moment per mantenir-me en la fe i, d'una manera especial, a la meua esposa... La separació física és dolorosa a nivell humà, però la comunió dels sants, el cos místic de l'Església, continuarà reforçant els nostres vincles d'amor.»

«Demano perdó a tots aquells que he conegut al llarg de la vida si en alguna cosa els he ofès i, en general, també demano perdó per les flaqueses, capricis i debilitats que he tingut. Confio que la misericòrdia de Déu superi amb escreix les faltes comeses. I, als meus amics, els dono les gràcies per

totes les bones estones que hem passat junts. Si algú plora la meua mort, que es consoli pensant que, no sé com ni de quina manera, us continuaré estimant. Sé que també seré jutjat per tots aquells que he trobat en el meu camí i als quals no he donat l'empenya per guarir-se, com el malalt de la piscina de Betzata». «Vols curar-te? El malalt li respongué: Senyor, no tinc ningú que em tiri a la piscina en el moment que es remou l'aigua i, mentre jo hi vaig, un altre hi baixa abans que jo. Jesús li diu: Aixeca't, pren la teua llitera i camina. A l'instant, aquell home va quedar curat, prengué la llitera i caminava» (Jn 5,5-9).

«En aquest últim pensament, no puc menys que confessar que, al llarg de la vida, són moltes les vegades que he tingut dubtes de fe. A l'Evangeli, però, hi ha una bona nova que, només seguint el seu guiatge, porta a la veritable felicitat ja en aquest món; per això m'heu sentit a dir moltes vegades que el món és nostre. Endavant!»

Aquest és un testimoni des d'una fe provada i agraïda envers Déu i els altres, assumida com a vida, amb consciència de les pròpies limitacions i la necessitat del perdó, amb l'amor i l'esperit de servei que porten al lliurament als altres. Ressoni en nosaltres: Crec, confio, espero. Endavant!

Enric Puig Jofra, SJ

Nou document dels bisbes de Catalunya

Al servei del nostre poble és el títol del document que acabem de fer públic els bisbes de Catalunya per commemorar els 25 anys d'*Arrels cristianes de Catalunya*. Aquest document s'ha publicat a la col·lecció «Documents del Magisteri», promoguda per la Conferència Episcopal Tarraconense i editada per Ed. Claret. Es pot trobar també, en versió catalana i castellana, al web www.tarraconense.cat.

El dimecres 6 d'abril de 2011 (12.15 h), a l'Aula Magna de la Facultat de Teologia de Catalunya, es farà una presentació d'aquest document en la qual intervindran: el Dr. Armand Puig, el Dr. Francesc Torralba, Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona, i el cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona. Accés lliure.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor digué a Samuel: "No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor."» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

La curació del cec de naixement. Pintura d'un artista anònim, Escola de Casino (segle XI). Església de Sant Àngelo in Formis (Caserta, Itàlia)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 9,1-41) (versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veiem assegut captant?» Uns responien: «Sí que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí que el sóc.»

Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.»

Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué: «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà.

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sa, 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor le dijo a Samuel: «Llena la cuerna de aceite y vete, por encargo mío, a Jesé, el de Belén, porque entre sus hijos me he elegido un rey.» Cuando llegó, vio a Eliab y pensó: «Seguro, el Señor tiene delante a su ungido.» Pero el Señor le dijo: «No te fijas en las apariencias ni en su buena estatura. Lo rechazo. Porque Dios no ve como los hombres, que ven la apariencia; el Señor ve el corazón.» Jesé hizo pasar a siete hijos suyos ante Samuel; y Samuel le dijo: «Tampoco a estos los ha elegido el Señor.» Luego preguntó a Jesé: «¿Se acabaron los muchachos?» Jesé respondió: «Queda el pequeño, que precisamente está cuidando las ovejas.» Samuel dijo: «Manda por él, que no nos sentaremos a la mesa mientras no llegue.» Jesé mandó a por él y lo hizo entrar: era de buen color, de hermosos ojos y buen tipo. Entonces el Señor dijo a Samuel: «Anda, úngelo, porque es este.» Samuel tomó la cuerna de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. En aquel momento, invadió a David el espíritu del Señor, y estuvo con él en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar, / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: En otro tiempo erais tinieblas, ahora sois luz en el Señor. Caminad como hijos de la luz —toda bondad, justicia y verdad son fruto de luz—, buscando lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciadlas.

Pues hasta da vergüenza mencionar las cosas que ellos hacen a escondidas. Pero la luz, denunciándolas, las pone al descubierto, y todo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta, tú que duermes, levántate de entre los muertos, y Cristo será tu luz.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 9,1-41) (versió abreujada)

En aquel tiempo, al pasar Jesús vio a un hombre ciego de nacimiento, escupió en tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado).»

Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?» Unos decían: «El mismo.» Otros decían: «No es él, pero se le parece.» Él respondía: «Soy yo.»

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé, y veo.»

Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado.» Otros replicaban: ¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos? Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?» Él contestó: «Que es un profeta.»

Le replicaron: «Empecatado naciste tú de pies a cabeza, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?» Y lo expulsaron.

Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?» Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?» Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es.» Él dijo: «Creo, Señor.» Y se postró ante él.

COMENTARI

Veure-hi clar

Tots volem tenir bona salut. Procu-rem evitar i superar per tots els mitjans les malalties i les limitacions físiques. La nostra societat dedica molts recursos i molts esforços a la salut i al benestar corporal. En canvi, generalment no ens preocupem tant de la salut interior. I de fet és més important que la purament corporal.

Llegint els evangelis, pot semblar que Jesús també es limita a guarir les malalties físiques. Li porten els malalts, i, de forma sorprenent, sense necessitat de medicaments ni de tractaments, fa que els cecs hi vegin, que els sords hi sentin, que els coixos caminin... Ara bé, és evident que ell es preocupa tam-

bé per la salut mental o espiritual de la gent. Així ho indiquen, per exemple, les guaricions del que en el seu temps en deien endimoniats o posseïts per esperits malignes. D'altra banda, també es veu sovint que les guaricions corporals són un signe de la capacitat i la voluntat de Jesús d'oferir una salut més important: guarint els leprosos els reintegra a la societat que els rebutjava, al paralític abans de fer-lo caminar li perdona els pecats...

L'episodi del cec de naixement en l'Evangelí de Joan mostra encara amb més claredat que Jesús no es limita a tornar als malalts la salut del cos. A través del procés de guarició i de diàleg, el cec de

naixement acaba no tan sols veient-hi, sinó que també creu en Jesús i l'adora. Ha rebut la visió física, i sobretot ha descobert qui és aquell que l'ha guarit. Mentrestant, els adversaris de Jesús, que judiquen segons la tradició i segons les normes, són incapaços d'adonar-se de qui tenen al davant: malgrat els signes que veuen, es neguen a acceptar que Jesús vingui de Déu.

La salut del cos és important, la de l'esperit és totalment necessària. Veure-hi amb els ulls és útil, veure-hi amb el cor és imprescindible. La visió corporal permet veure la bellesa del món, la visió interior mostra la veritat.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Is 65,17-21 / Sl 29 / Jn 4,43-54
- **dimarts:** Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3.5-16 ■ **dimecres:** Is 49,8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30
- **dijous:** Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47 ■ **divendres:** Sv 2, 1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30 ■ **dissabte:** Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53 ■ **diumenge** vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.): Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45 (o més breu: 3-7.17.20-27.33b-45).

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Valor de l'experiència i les emocions

El que és incoherent, contradictori i fragmentari no és el discurs bíblic en si mateix, sinó la naturalesa humana; i la Bíblia la retrata fidelment. Per això els redactors utilitzen sovint la tècnica del relat. No es tracta per tant d'un manual científic ni de teologia sistemàtica. Més aviat és un text de teologia viscuda amb totes les limitacions que això suposa.

Així, per exemple, la Bíblia ens mostra les relacions humanes no des del punt de vista d'un model idíl·lic en el qual hem d'emmirallar-nos. Ben al contrari, descriu la realitat amb tota la seva cruesa, sense amagar res.

Cal tenir en compte que la veritat està arrelada en el món real. Aquest és un dels grans descobriments de la Modernitat. En la Bíblia aquesta afirmació també seria vàlida per entendre les relacions entre els éssers humans i Déu. Cal afrontar els problemes sense maquillar-los.

En aquest sentit, trobem un altre punt de contacte entre la societat actual i la Bíblia: el valor de l'experiència subjectiva i emocional. El món d'avui, avorrit d'un racionalisme fred que aporta dades indiscutibles i insulses, ha optat, i les generacions joves en són una bona prova, pel valor de la vivència, del que commou per dins, del que fa vibrar.

Els personatges bíblics, tot i ser hereus d'una tradició, la reactualitzen a partir de les seves experiències personals. La seva vida és un laboratori en el qual experimenten què vol dir creure. D'aquesta manera enriqueixen la tradició amb les seves aportacions personals. El dipòsit de la revelació es renova. El contenidor de la revelació no pot ser un llibre amb una sèrie de fórmules teòriques, això ens conduiria a un gnosticisme desencarnat. Ha de ser la vida humana amb tots els seus dinamismes. Per això la Paraula de Déu s'ha fet Home en Jesucrist.

Josep Otón

(*Històries i personatges*. Ed. Claret, Barcelona 2009)

Vencer repugnàncies

Se llama Rosa Porta Vilagrasa. Ha sido durante 30 años la médica lepróloga del Hospital-Leprosería de Surat (India). Perteneció a la Compañía Misionera. Nació en Barcelona. Durante una entrevista a través de Radio Barcelona (O.M. 666, domingos de 22 a 23 h), me contó:

—«Al ingresar en la Compañía Misionera hice la petición de ir a las misiones a cuidar enfermos de lepra allí donde se me necesitara. Tenía 22 años. Me enviaron a la Leprosería de Fontilles. La superiora del centro me destinó a la sala de curas. Allí había una mujer leprosa que tenía un cáncer en la cara y en la boca, con el rostro totalmente deformado, con una úlcera que despedía un mal olor terrible que me tiró, físicamente, hacia atrás. Durante unos segundos quería irme, salir de allí. Me dije:

—¿Cómo puedo yo dejar esto cuando quiero dedicar mi vida a estos enfermos de lepra? Me acerqué a ella y me puse a curarla. Eran pocas las personas que aguantaban el hedor de aquella enferma. Había una hermana que cada día le daba de comer. Entonces me ofrecí también a ir con ella. Y lo aguanté. Aquello me sirvió para que nunca más tuviera ningún asco ni repugnancia alguna.» Y la lepróloga famosa en India, la doctora Rosa, añadía:

—«¡Cómo influye la voluntad en un ideal! Yo podía echarme atrás y no lo hice. Era novicia. Un día el médico preguntó quien había curado a una enferma. Le dijeron que había sido yo. El médico me llamó y me dijo:

—«Le voy a enseñar a curar estas úlceras purulentas.» Así aprendí. Así lo he enseñado, durante 30 años, en el Hospital Leprosería de Surat.

J. M. Alimbau

SANTORAL

3. ✠ Diumenge IV de Quaresma. 115-125) i màrtir; sant Guillem, abat. Sant Sixt I, papa, mr.; sant Nicetas, abat.

4. Dilluns. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. Dimarts. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. Dimecres. Sant Marcel·lí, màrtir; sant Sixt I, papa (romà,

251-311) i màrtir; sant Joan Baptista de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prev., fundador dels Germans de les Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. Divendres. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. Dissabte. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

LAS BIENAVENTURANZAS

Caminos de esperanza

Las bienaventuranzas son afirmaciones de contraste y contradicción, frases alentadoras y de esperanza. Desde que Jesús pronunció estas palabras sobre el monte, el mundo ha cambiado. Esas palabras no pueden ser revocadas. Son una melodía que sigue resonando, aunque a menudo sea acallada por los ritmos duros e inhumanos de una música que desprecia a la humanidad.

Es saludable exponerse una y otra vez a esta melodía. Si estas palabras penetran en nosotros nos ponen en contacto con las posibilidades que dormitan en nuestra alma. Y estas palabras nos infunden la fuerza de Dios para que bajemos del monte a los valles y abismos oscuros de este mundo y, llenos de esta melodía, transformemos nuestro mundo y lo hagamos más humano, más manso y misericordioso.

Jesús nos muestra un camino realista hacia una vida feliz. Al hacerlo, no excluye la dimensión oscura y negativa de este mundo. No pasa por alto los dolores, la desesperación y la depresión que afligen hoy a muchas personas.

Para Jesús, la verdadera felicidad consiste en ser partícipes de Dios. Esta concepción se expresa en Mateo con las siguientes palabras: «Vosotros, pues, sed perfectos como es perfecto vuestro Padre celestial» (Mt 5,48). Si dejamos que las promesas de Jesús penetren en nosotros y practiquemos las actitudes de las bienaventuranzas en la vida cotidiana, entonces participamos de la perfección de Dios, de su totalidad.

Lucas lo formula de otro modo: «Sed compasivos como vuestro Padre es compasivo» (Lc 6,36). Si somos misericordiosos, entonces tenemos parte en Dios. Entonces, a través de Jesús, nos hacemos hijos e hijas de Dios que están llenos del amor y la fuerza de Dios y que existen en el mismo Dios.

Anselm Grün

(*Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud*. Ed. Sal Terrae, 2009)

ENTREVISTA

JOSEP M. MAIDEU

Don Bosco a Sabadell

L'Obra Salesiana de Sabadell té l'origen l'any 1958, quan l'empresari Josep Garcia-Planas va voler donar una formació humana, cristiana i professional als seus treballadors, per als quals va construir el barri de Nostra Llar, que comptava amb una parròquia i dues escoles —una femenina (1959) i una masculina (1961)—, que va confiar, respectivament, a les Filles de Maria Auxiliadora i als Salesians, que es van unificar el 1995. Avui, 50 anys després de la seva creació, a l'Obra Salesiana de Sabadell col·laboren 171 persones que impulsen una escola, dos espais, una parròquia i una ONGD amb 2 cooperants de llarga durada. El P. Josep M. Maideu és el titular de l'Obra dels Salesians de Sabadell i rector de la parròquia de Sant Oleguer.

Què ha aportat a la societat, l'obra salesiana?

Aquests 50 són anys lliurats al jovent i a la gent del barri per part de salesianes, de salesians i, darrerament, de molts laics que treballen amb il·lusió —estil familiar— per educar aquests joves —Don Bosco els volia fer bons ciutadans— obrint-los al Déu de Jesús —per fer-los també bons cristians. I això, tot i que sempre és difícil, va esdevenint possible i real.

Quin valor afegit ofereix el salesià en l'educació dels joves?

L'Obra Salesiana de Sabadell té dues grans referències: el campanar de l'església, que segueix essent far per als qui hi van viure al costat o hi van celebrar algun esdeveniment a la parròquia —«sóc antic alumne, em vaig casar aquí, vull batejar el meu fill aquí...»—; i el que es va viure a les escoles i als patis, que ha deixat empremta en les vides de milers de joves, avui pares o avis.

Com difoneu el carisma de Don Bosco entre els diferents moviments i cases que teniu a Sabadell?

El 2 de març, l'Ajuntament de la ciutat, a petició nostra, va canviar el nom del carrer que hi ha davant de la parròquia i que a partir d'ara es diu avinguda de Don Bosco. Tot un signe. Ens cal seguir amb l'estil de Don Bosco, home de fe, de l'alegria i dels joves, projectant-nos cap a l'esdevenidor i fent que l'escola i la parròquia esdevinguin casa dels joves que saben valorar els grans, i casa dels grans que, amb esperit salesià, són conscients que no poden anar endavant sense els joves.

Òscar Bardaji i Martín

Almoina penitencial d'Urgell en favor dels aturats

L'Arquebisbe d'Urgell havent consultat els Arxiprestos i els Consells Pastoral i Presbiteral, ha pres la decisió que l'almoina penitencial —especialment durant el temps de Quaresma— sigui aquest any en favor dels aturats i les seves famílies. Pot consistir en l'equivalent del sou del treball o el guany d'un dia. La recaptació es donarà a través dels serveis parroquials o diocesà de Càritas. O si els fidels ho volen, ells mateixos directament a algú que pateixi la lacra de l'atur. Es vol animar a fer de nou una almoina penitencial del que nosaltres ens privem en penitència pels pecats, i sobretot del que ens privem durant els divendres de Quaresma. I que s'entregui entorn de la Pasqua.

Festa de Sant Josep a la residència d'avis de la Seu

El 19 de març, solemnitat de Sant Josep, Mons. Vives va presidir la missa festiva del qui és patró de la residència de gent gran gestionada per les Germanetes dels Ancians Desemparats de la Seu d'Urgell. Estava acompanyat per Mn. Ignasi Navarri, Mn. Lluís Rourera i Mn. Benigne Marquès, així com pels mossens residents de la Casa, Mn. Pau Marquès i Mn. Lluís Baro.

Hi ha assistit la comunitat de religioses, un gran nombre de fidels i alguns dels seminaristes dioesans. L'Arquebisbe va glossar la part tan important que va aportar Sant Josep a la creixença i maduració del Verb diví fet home, Jesucrist, en tant que home verdader, nascut de la Verge Maria per obra de l'Esperit Sant, però també ajudat per l'home creient i just Sant Josep a fer-se home veritable, tot igual com nosaltres, llevat del pecat.

Cloenda de les festes del 75è aniversari de l'escola Sagrada Família d'Escaldes-Engordany

Una Eucaristia d'acció de gràcies, presidida per Mons. Joan-Enric Vives i amb l'assistència de tots els preveres amb servei pastoral a les Valls d'Andorra, presidits per l'Arxiprest Mn. Ramon Sàrries i el Rector Mn. Jaume Soy, va ser l'acte central de la cloenda de les festes del 75è aniversari de l'escola Sagrada Família d'Escaldes-Engordany. Els acompanyaven la Rvma. M. General de les Religioses de la Sda. Família d'Urgell Irma Beretta i la Provincial i moltes germanes de l'actual comunitat o que han estat vinculades a Escaldes. Hi van cantar una quarantena d'alumnes de l'escola, i hi van participar molts pares i professors, la Junta de l'AMPA i molts fidels de la Parròquia, molts d'ells exalumnes de l'escola. Estaven acompanyats per dos Consellers del Comú d'Escaldes-Engordany, en representació de tot el Comú, i durant un moment dels actes s'hi va voler fer present i saludar el Copríncep l'excònsol Antoni Martí.

Mons. Vives va assenyalar en l'homília la importància de l'ideari de l'escola catòlica a prop dels pares i fent tasca de nova evangelització, la qual religioses i professors, però també pares i mares dels alumnes i els mateixos alumnes han de mostrar que continua operant i donant fruits de maduresa i d'humanisme integral.

L'expresident del Parlament, Joan Rigol parla a Andorra i la Seu

L'Hble. Sr. Joan Rigol i Roig, expresident del Parlament de Catalunya, President del Patronat de la Sagrada Família i membre del Patronat de la Fundació Joan Maragall, ha estat l'encarregat enguany d'encetar els cicles de conferències quaresmals a Andorra i a la Seu d'Urgell amb dues ponències relacionades amb la seva pròpia experiència com a polític i com a cristià, i amb les responsabilitats socials que ha assumit al llarg de la seva vida.

L'aportació com a cristià a l'àmbit polític i el seu compromís ètic en l'exercici dels càrrecs públics que ha ocupat van ser dos dels trets que l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va destacar de la personalitat i el bagatge intel·lectual de Joan Rigol en presentar-lo a l'inici de la conferència a la sala la Immaculada de la Seu d'Urgell, el 16 de març.

«Gaudí i la Sagrada Família», va ser el títol de la conferència a la Seu, on va tractar de la importància artística i simbòlica de la Basílica, i també de la que ha tingut, tant des d'un punt de vista pastoral com social, el fet que el temple hagi estat dedicat pel Sant Pare Benet XVI. Per ell, no s'hi ha de veure tan sols un símbol de Barcelona o un monument arquitectònic que atreu gent de tot arreu, sinó que ha de ser, sobretot, un centre d'espiritualitat i d'evangelització per a tota la societat catalana i europea del segle XXI.

A Andorra la Vella, el 15 de març, a la sala d'actes de Santa Maria del Fener, on va ser presentat per l'Arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàrries, Joan Rigol va parlar de «Conviccions personals en l'exercici de la política», i va explicar com, des de la vocació de servei al poble, cal cercar l'equilibri entre els principis ètics que es deriven de les conviccions personals —en el seu cas com a cristià— amb els condicionants propis de la confrontació política en una societat democràtica.

Aspecte de l'església durant la celebració

Joan Rigol, amb Mn. Sàrries en començar la conferència a Andorra

Celebració de la Jornada per la Vida el 25 de març

El passat 25 de març, dia de la Campanya per la Vida, les parròquies de la diòcesi van fer activitats i pregàries per reivindicar la dignitat de tota vida i el respecte que es mereix. Així ho va recomanar l'Arquebisbe, en una diada que se celebra amb motiu de la solemnitat de l'Encarnació de Jesucrist en les entranyes puríssimes de Santa Maria sempre Verge.

Es demanen voluntaris per a la Jornada Mundial de la Joventut

La diòcesi ha començat els preparatius per acollir milers de joves a Andorra, Balaguer, la Seu d'Urgell i a Núria. El Delegat de Joventut, Lluís Plana, ha demanat als joves de la Seu d'Urgell i d'Andorra que s'afegeixin com a voluntaris d'acollida en aquesta cita històrica, en la que es calcula que uns dos milions de joves d'arreu del món es donaran cita a Madrid. Pel moment, ja hi ha prevista l'arribada d'uns 3.000 joves a la diòcesi, una xifra que augmentarà a mesura que passen els dies. S'ha iniciat una campanya de voluntaris per a l'acolliment a les escoles, instituts, en punts d'informació per a joves, i també entre grups d'adults vinculats amb la tasca de pastoral. L'objectiu és també que vinguin a Madrid. També es proposa als joves voluntaris en l'acolliment, que puguin ser voluntaris a Madrid. Serà de l'11 al 15 d'agost. Els llocs d'acolliment són Núria, Baix Urgell (Castellserà, Penelles i Tornabous), Balaguer, Guissona, la Seu d'Urgell i Andorra.

Lluís Plana, acompanyat de Carles Martín, voluntari a la Seu d'Urgell

Dia del Seminari a la Catedral i a la Diòcesi

Tant dins la solemnitat de Sant Josep, el dia 19 de març, com el diumenge segon de Quaresma, el dia 20, tota la Diòcesi va celebrar el Dia del Seminari, enguany amb el lema: «El sacerdot, do de Déu per al món». Es pregà pels actuals set seminaristes d'Urgell, i perquè Déu ens enviï les vocacions santes i generoses que tant necessitem per a la continuïtat del presbiteri diocesà. També s'ha reflexionat sobre el valor perenne del ministeri sacerdotal i s'ha recollit ajuda econòmica de les comunitats per al sosteniment del Seminari Diocesà.

L'Arquebisbe d'Urgell tant a l'Eucaristia, el dia de Sant Josep, com a la Catedral, va demanar que tots ens sentim urgits a respondre generosament la crida que Déu ens fa, i a ser corresponsables d'escampar aquesta crida de Déu, com la d'Abraham el nostre pare en la fe. Igualment ha reclamat que tots ajudem els joves a escoltar el Crist, com reclamava l'Evangelí

de la transfiguració, perquè seguint-lo es troba la vida. I va posar l'exemple de Sant Francesc Xavier, urgit per Sant Ignasi de Loiola a respondre a la radicalitat de la crida evangèlica: «Què en traurà l'home de guanyar tot el món, si perd la seva ànima?»

Comentant el lema d'enguany, el Sr. Arquebisbe remarcava que els sacerdots són «*Dons del Cor de Crist per a l'Església i per al món*», segons Benet XVI, i amb ells, els qui es preparen al sacerdoci. I va demanar que ens fixem en els sacerdots estimats del nostre presbiteri diocesà, i en els set seminaristes d'Urgell així com els de tot el món, que ara es preparen per al ministeri.

Necessitem bons sacerdots que ens prediquin la Paraula, que ens donin els sagraments de Crist, i que ens guiïn cap a Déu amb el testimoni coherent i convincent de la seva vida apostòlica. Per això ho demanem amb insistència a l'Amo dels sembrats.

Un capellà és un do immens per al poble de Déu i per a tothom. L'afaiçona la mateixa caritat de Crist, i ell és el primer treballador de la civilització de l'amor que vol fer arribar a tots els cors, a totes les necessitats, a tots els rostres, a totes les edats... a tothom, l'amor de Déu.